

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 689/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Петровића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Петровића - адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.36/24 од 06.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/24 од 12.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Петровића - адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К.36/24 од 06.09.2024. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/24 од 12.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К.36/24 од 06.09.2024. године окривљени Владимир Петровић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета и обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 799/24 од 12.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ВЈТ у Шапцу и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Шапцу К.36/24 од 06.09.2024. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Владимира Петровића - адвокат Миодраг Глоговац, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног наводи да је примењен закона који се не може применити и указује да радње окривљеног потпадају под кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. КЗ из разлога што се радња окривљеног не може квалификовати као радња производње, већ као узгајање.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су прогледени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога, као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Под производњом опојне дроге се подразумева свака активност извршиоца којом се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, а сађење и узгајање канабиса представља производњу, уколико су осим радњи сетве и неге биљке у смислу биолошког зрења, до окончања вегетације, предузете и даље радње - убирање листова и цветова, сушење, уситњавање претходно узгојене биљке. При томе треба имати у виду да код овог облика извршења кривичног дела није битно у које сврхе се опојна дрога производи (већ исто може имати утицаја код одлуке о казни).

Полазећи од наведеног, имајући у виду да је одредбом члана 3. тачка 8) Закона о психоактивним контролисаним супстанцама („Службени Гласник РС“ бр. 99/2010 и 57/2018) прописано да је „гајење биљке сетва, односно садња, гајење и жетва, односно берба биљке или делова биљке из које се може добити психоактивна контролисана супстанца“ те како из изреке побијане пресуде произилази да је окривљени „критичном приликом неовлашћено производио опојну дрогу „канабис“, тако што је семенку ове опојне дроге посејао у чашу са земљом и исту затим заливао, а када је биљка достигла

висину од око 10 цм, исту је пресадио у земљиште у шуми испод пута који води ка Савском насипу, недалеко од своје викендице, а затим је редовно одржавао, окопавао, заливало и прскао против инсеката, а онда је дана ... када је биљка достигла зрелост исту убрао и биљку ... окренуту наопачке закачио на оближње дрво да се суши, а такође је дана... у свом стану... неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу опојну дрогу „канабис“ у ринфузном стању..., при чему је могао да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, био свестан свог дела чије извршење је хтео и био свестан да је његово дело забрањено“, то по налажењу Врховног суда из изреке првостепене пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а не битни елементи истог кривичног дела из става 2. члана 246. КЗ, јер је окривљени у конкретном случају, биљке узгајао без овлашћења, али је након узгоја која фаза се окончава жетвом тј. брањем, предузео и додатне радње којима је дошао у фазу производње и добио супстанцу која представља опојну дрогу, тиме што је биљку окренуту наопачке закачио на оближње дрво да се суши.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Петровића - адвоката Миодрага Глоговца, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић